

ejeren. Den, der finder en tabt eller glemting i en sporvogn eller i en forretning, kan og bør således aflevere tingen til sporvognskonduktøren henholdsvis forrettningens indehaver, der så er forpligtet til at søge det tabte tilbageleveret til ejeren, eller — hvis dette ikke er muligt — at aflevere det til politiet.

Bestemmelsen i § 1 foreskriver, at afleveringen til politiet skal ske „snarest muligt“. Det er af stor betydning, at indleveringen af hittegods sker uden unødigt forsinkelse. Ejeren vil nemlig i reglen henvende sig på hittegodskontoret, umiddelbart efter at han har opdaget, at han har mistet sine effekter, og hvis henvendelsen er resultatløs, vil han muligt henvende sig der påny en enkelt eller nogle enkelte gange i den nærmest følgende tid, men såfremt han heller ikke derved opnår resultat, vil han erfaringsmæssigt anse det for tidsspilde at fortsætte med at efterspørge det tabte, og der er derfor meget ringe chance for, at tabte genstande, der indleveres til politiet lang tid efter, at tabet er sket, vil komme ejeren i hænde.

Man har overvejet, om ikke det ville være bedre at fastsætte en bestemt kortere frist, inden hvilken aflevering af hittegods skal være sket, men man har foretrukket den i forslaget optagne mere elastiske bestemmelse, fordi der kan være tilfælde, hvor det vil være i ejerens interesse, at der går en kortere tid, inden det fundne afleveres til politiet. Medens effekter, der findes på gaden, bør afleveres omgående, vil det således være forsvarligt, at ting, der er glemt i en forretning, opbevares der et par dage for det tilfælde, at ejeren skulle være klar over, hvor han har glemt sine ting, og henvende sig på stedet for at spørge efter dem, og bestemmelsen vil heller ikke være til hinder for, at et sporvejselskab opbevarer de i sporvognene fundne genstande en kortere tid med tilbagelevering for øje, inden effekterne overgår til politiet. Nærmere regler herom kan eventuelt fastsættes administrativt med hjemmel i § 8.

Til § 2.

Paragraffen indeholder bestemmelser om, hvad politiet skal foretage sig, for at indleveret hittegods kan komme ejeren i hænde. Er det fundne mærket med navn, eller kan det på anden måde konstateres, hvem ejeren er, tilsiger politiet denne til at afhente det fundne. Hvis det ikke kan konstateres, hvem ejeren er, eller hvis han ikke afhenter hittegodset, opbevares det af politiet indtil udløbet af opbevarings-

fristen, og der gives i den tid adgang til, at folk, der angiver at have mistet en genstand af den pågældende kategori, kan tage det indleverede i øjesyn for eventuelt at genkende det.

Endvidere optages der i dagspressen en meddelelse om fundet, medmindre det efter det fundnes art må anses for formålsløst. Dette vil ofte være tilfældet, når det fundne hører til en af de almindeligere kategorier af hittegods, f. eks. punge, tasker, mapper, briller, paraplyer, handsker, hatte m. m.

Bestemmelsen om optagelse i dagspressen af en meddelelse om fundet er i overensstemmelse med de gældende regler, idet allerede patent af 28. september 1767 foreskriver, at fundet skal publiceres i avisen.

Til § 3.

Denne paragraf indeholder bestemmelser om ejerens ret til at få hittegodset tilbage.

Afgørelsen af, om der i det enkelte tilfælde er ført tilstrækkeligt bevis for, at den, der gør krav på tingen, også har ret til den, må overlades til politiets skøn med rekurs til domstolene.

Hittegodsets udlevering gøres betinget af, at ejeren betaler de i anledning af fundet påløbne omkostninger, det vil navnlig sige omkostningerne ved optagelse i dagbladene af en meddelelse om fundet, men der kan også være påløbet andre omkostninger, f. eks. omkostninger til transport af det fundne. Derimod betales der almindeligvis ikke vederlag for opbevaring af hittegodset. Endvidere betinges udlevering af hittegodset af, at ejeren betaler findeløn, hvis der fastsættes en sådan, jfr. § 6. Indtræffer det tilfælde, at ejeren nægter at betale omkostninger eller findeløn, behandles hittegodset, som om ejeren ikke havde meldt sig, jfr. § 7.

Bestemmelsen i § 3 må sammenholdes med § 5, stk. 2, hvorefter ejeren i de tilfælde, hvor hittegodset bortsælges inden opbevaringsfristens udløb, har krav på at få udbetalt salgssummen med fradrag af omkostninger og findeløn, når han melder sig i tide.

Ejeren krav på at få hittegodset udleveret består, lige indtil det er bortsolgt, og hans krav på at få salgsprovenuet for hittegods, der bortsælges straks, består indtil opbevaringsfristens udløb, men herefter bortfalder ethvert krav fra ejerens side, selv om han måtte kunne godtgøre, at den bortsolgte ting havde tilhørt ham. Kun såfremt han kan påvise, at der af politiet